

ได้ผ่านการตรวจประเมินคุณภาพหนังสือเรียนอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ครั้งที่ 1 ประกาศลำดับที่ 21



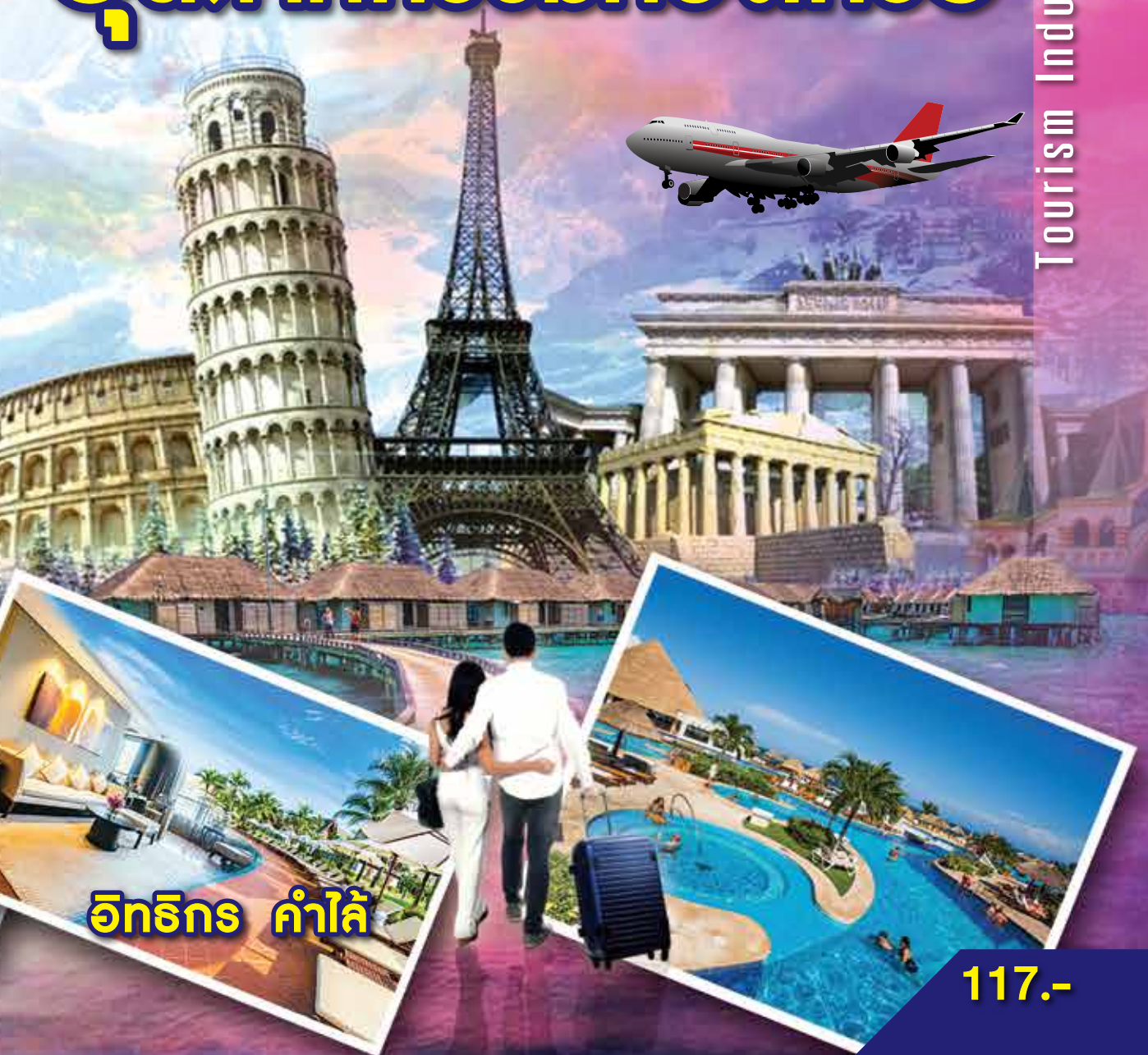
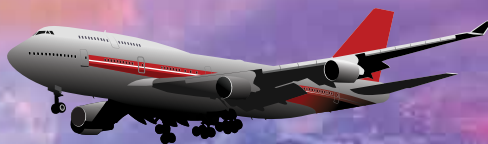
รหัสวิชา 20700-1001

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชาและคำอธิบายรายวิชา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2562 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ



อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

Tourism Industry



อีกกร คำได้

117.-



อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

รหัสวิชา 20700 - 1001

หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ

กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ

เรียบเรียงโดย

อิทธิกร คำไคว้

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ISBN 978-616-495-001-6

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย....



บริษัทวังอักษร จำกัด

69/3 ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

โทร. 0-2472-3293-5 โทรสาร 0-2891-0742 Mobile 08-8585-1521

Facebook : สำนักพิมพ์ วังอักษร e-Mail : wangaksorn9@gmail.com

<http://www.wangaksorn.com>

ID Line : @wangaksorn



พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2563

จำนวนที่พิมพ์ 5,000 เล่ม

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดยบริษัทวังอักษร จำกัด ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
ไปทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ไม่ว่ารูปแบบใด ๆ
นอกจากได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทางบริษัทฯ เท่านั้น
ชื่อและเครื่องหมายการค้าอื่น ๆ ที่อ้างอิงในหนังสือฉบับนี้
เป็นสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของแต่ละราย
โดยบริษัทวังอักษร จำกัด มิได้อ้างความเป็นเจ้าของแต่อย่างใด

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

รหัสวิชา 20700 - 1001



จุดประสงค์รายวิชา

เพื่อให้

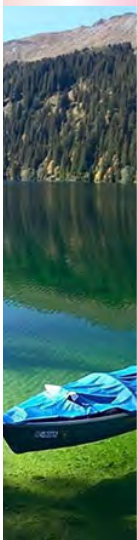
1. เข้าใจเกี่ยวกับหลักการเบื้องต้นพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์ประกอบ ปัจจัยสนับสนุนและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. มีทักษะในการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมงานอาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. มีเจตคติที่ดีต่องานบริการและวิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว
3. ประสานงานและปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามลักษณะงานอาชีพ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความหมาย ความสำคัญ และผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ตัวแทนการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและที่พักอื่น ๆ ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจภัตตาคารและร้านอาหาร ธุรกิจสถานบันเทิงและธุรกิจบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยสนับสนุนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว





ตารางวิเคราะห์สมรรถนะรายวิชา

วิชา อุตสาหกรรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700 - 1001

ท-ป-น 1 - 2 - 2 จำนวน 3 คาบ/สัปดาห์ รวม 54 คาบ

หน่วยที่	สมรรถนะรายวิชา	แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงาน อุตสาหกรรรมท่องเที่ยว และผลกระทบของอุตสาหกรรรม ท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงาน อุตสาหกรรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว	ประสานงานและปฏิบัติงานกิจกรรมที่ส่งเสริมด้าน อุตสาหกรรรมท่องเที่ยวตามลักษณะการอาชีพ
1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรรมท่องเที่ยว		✓	✓	✓
2. วัตถุประสงค์และองค์ประกอบของการท่องเที่ยว		✓	✓	✓
3. ธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนท่องเที่ยว		✓	✓	✓
4. ธุรกิจที่พักสำหรับผู้เดินทาง Accommodation		✓	✓	✓
5. การคมนาคมขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว		✓	✓	✓
6. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก		✓	✓	✓
7. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม		✓	✓	✓
8. ธุรกิจสถานบันเทิง นันทนาการ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		✓	✓	✓
9. ผลกระทบของอุตสาหกรรรมท่องเที่ยว		✓	✓	✓





คำนำ



วิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700 - 1001 จัดอยู่ในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวง ศึกษาธิการ ผู้เขียนได้บริหารสาระการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 9 บทเรียน **ได้จัดแผนการจัดการเรียนรู้/ แผนการสอนที่มุ่งเน้นฐานสมรรถนะ (Competency Based) และการบูรณาการ (Integrated)** ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในแต่ละบทเรียนมุ่งให้ความสำคัญ ส่วนที่เป็นความรู้ ทฤษฎี หลักการ กระบวนการ ตัวอย่าง แบบฝึกปฏิบัติ และคำถามเพื่อการทบทวน เพื่อฝึกทักษะประสบการณ์ **เร่งพัฒนาบทบาทของผู้เรียนเป็นผู้จัดการแสวงหาความรู้ (Explorer)** เป็นผู้สอนตนเองได้ สร้างองค์ความรู้ใหม่ **และบทบาทของผู้สอนเปลี่ยนจากผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้จัดการ ชี้นำ (Teacher Roles)** จัดสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อความสนใจเรียนรู้ และเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ (Co-investigator) จัดห้องเรียนเป็นสถานที่ทำงานร่วมกัน (Learning Context) จัดกลุ่มเรียนรู้ให้รู้จัก ทำงานร่วมกัน (Grouping) ฝึกความใจกว้าง มุ่งสร้างสรรค์คนรุ่นใหม่ สอนความสามารถที่นำไปทำงานได้ (Competency) สอนความรัก ความเมตตา (Compassion) ความเชื่อมั่น ความซื่อสัตย์ (Trust) เป้าหมาย อาชีพอันยังประโยชน์ (Productive Career) และชีวิตที่มีศักดิ์ศรี (Noble Life) เหนือสิ่งอื่นใด เป็นคนดี ทั้งกาย วาจา ใจ มีคุณธรรม จรรยาบรรณทางธุรกิจและวิชาชีพ

ส่งเสริมสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (Vocational Qualification System) สอดคล้องตามมาตรฐานอาชีพ (Occupational Standard) สร้างภูมิคุ้มกัน เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ กำลังแรงงาน การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานระดับชาติ (National Benchmarking) และการวิเคราะห์หน้าที่การทำงาน (Functional Analysis) เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ทุกสาขาอาชีพ

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ผู้สอน ผู้ประสาวิชาความรู้ เอกสาร หนังสือที่ใช้ประกอบ ในการเรียบเรียงไว้ ณ โอกาสนี้

อิทธิกร คำไต้



สารบัญ



บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- | | |
|---|----|
| 1. ความหมายของ “การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว”
(Tourism Industry) | 5 |
| 2. ความหมายของ “นักท่องเที่ยว” และ “การเดินทางท่องเที่ยว” | 6 |
| 3. ความสำคัญของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว | 9 |
| 4. ลักษณะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว | 14 |
| กิจกรรม | 18 |
| แบบทดสอบท้ายบท | 19 |

บทที่ 2 วัตถุประสงค์และองค์ประกอบ ของการท่องเที่ยว

- | | |
|---|----|
| 1. วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว | 24 |
| 2. องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว | 31 |
| 3. นักท่องเที่ยว (Tourist) | 33 |
| 4. แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยว | 36 |
| 5. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
ด้านการท่องเที่ยว | 46 |
| 6. เจ้าบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่น | 48 |
| กิจกรรม | 50 |
| แบบทดสอบท้ายบท | 52 |

บทที่ 3 ธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนท่องเที่ยว

- | | |
|--|----|
| 1. ความหมายของธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนท่องเที่ยว
(Tourism Business and Travel Agent) | 57 |
| 2. ลักษณะของการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล
(Characteristics of Tourism Compliance with
International Standards) | 58 |
| 3. ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว (Type of Tour Business) | 63 |
| 4. รูปแบบของธุรกิจตัวแทนท่องเที่ยว
(Tourism Business Agent) | 66 |



กิจกรรม	68
แบบทดสอบท้ายบท	68

บทที่ 4 ธุรกิจโรงแรมและที่พักสำหรับผู้เดินทาง (Accommodation) 71

1. วิวัฒนาการของโรงแรม (Evolution of the Hotel)	72
2. ประเภทของโรงแรม (Types of Hotels/Classification of Hotels)	76
3. ลักษณะและบริการของโรงแรมแต่ละประเภท	92
กิจกรรม	103
แบบทดสอบท้ายบท	103

บทที่ 5 การคมนาคมขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว 106

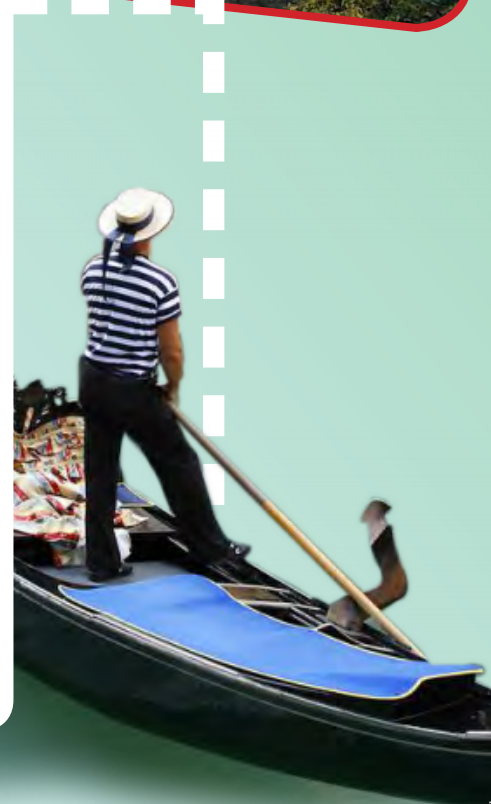
1. ความหมายและประเภทของธุรกิจคมนาคมขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว	109
2. ธุรกิจขนส่งทางบก (Land Transportation)	109
3. ธุรกิจขนส่งทางน้ำ (Water Transportation)	115
4. ธุรกิจขนส่งทางอากาศ (Air Transportation)	119
กิจกรรม	122
แบบทดสอบท้ายบท	122

บทที่ 6 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก 126

1. ความสำคัญและประเภทของธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	129
2. ความหมายและความสำคัญของธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	133
กิจกรรม	137
แบบทดสอบท้ายบท	137

บทที่ 7 ธุรกิจภัตตาคารและธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม 141

1. องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม	143
2. ความเป็นมาของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในโลก	144



3. ความเป็นมาของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในประเทศไทย	146
4. ความหมายและประเภทของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Business Type)	150
5. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์	150
6. ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่มในโรงแรม	159
7. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในสถานประกอบการและ ในยานพาหนะเพื่อการเดินทางท่องเที่ยว	167
กิจกรรม	170
แบบทดสอบท้ายบท	171

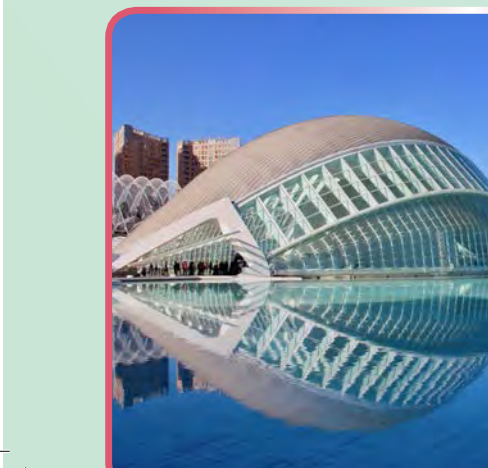
บทที่ 8 ธุรกิจสถานบันเทิง นันทนาการ ทรัพยากรการท่องเที่ยว 174

1. ความหมายของนันทนาการ	177
2. ความสำคัญของนันทนาการการท่องเที่ยว	178
3. แนวโน้มนันทนาการการท่องเที่ยวของโลก (World Tourism Recreation Trends)	180
4. ประเภทของธุรกิจนันทนาการการท่องเที่ยว (Type of Recreation Business)	181
5. ทรัพยากรการท่องเที่ยว	182
กิจกรรม	198
แบบทดสอบท้ายบท	198

บทที่ 9 ปัจจัยสนับสนุนอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว 201

1. กระแสการท่องเที่ยวโลก (Travel World)	203
2. แนวโน้มการท่องเที่ยวโดยรวม (Overall Tourism Trends)	206
3. ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโลก (Key Factors Influencing Global Tourism Growth)	207
4. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเอเชีย (Travel Industry in Asia)	212
5. ปัจจัยสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Support Factors Tourist Industry)	213
กิจกรรม	229
แบบทดสอบท้ายบท	229

บรรณานุกรม 233





บทที่
1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

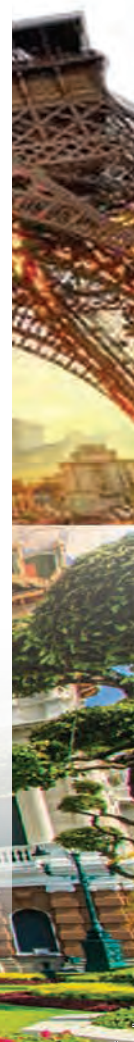
แนวคิด

การท่องเที่ยวในอดีตที่เป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือการไปเยี่ยมญาติมิตร ได้กลายเป็นสินค้าประเภทบริการที่สามารถเสนอขายได้ ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ทั่วโลกยอมรับว่าสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศและประชาชนในท้องถิ่นอย่างมากมายมหาศาล การท่องเที่ยวกลายเป็นอาชีพที่น่าสนใจ ที่ควรศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาทักษะการบริการ เพื่อความเจริญเติบโตและความสำเร็จในงานอาชีพ



สาระการเรียนรู้

- ความหมายของ “การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” (Tourism Industry)
- ความหมายของ “นักท่องเที่ยว” และ “การเดินทางท่องเที่ยว”
- ความสำคัญของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ลักษณะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว



สมรรถนะประจำบท

แสดงความรู้เรื่องหลักการพื้นฐานและความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อประชาชน เศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)

1. บอกความหมายของ “การท่องเที่ยว” และ “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ได้
2. อธิบายความหมายของ “นักท่องเที่ยว” และ “การเดินทางท่องเที่ยว” ได้
3. ระบุธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
4. อธิบายความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศได้
5. ระบุอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในท้องถิ่นได้
6. อธิบายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูชนบทกรรมนิยมประเพณีได้
7. บอกบทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการสร้างสันติภาพ ความเข้าใจ และความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นได้
8. อธิบายเรื่องอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาระบบเทคโนโลยีได้
9. ระบุลักษณะพิเศษของสินค้าท่องเที่ยวได้
10. นำเสนอแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ตามกิจกรรมท้ายบท



ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว (Tourism)* เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพราะการท่องเที่ยวสามารถได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายแสนล้านบาท โดยเฉพาะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่สวยงามและมีคุณค่าทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีความเป็นมิตรไมตรีของคนไทย ล้วนเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติต้องเดินทางเข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทยเป็นจำนวนมาก สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างมหาศาล จนกระทั่งปี พ.ศ. 2525 การท่องเที่ยวทำรายได้เป็นอันดับหนึ่งให้กับประเทศไทย ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2525 นี้ ประเทศไทยก็ได้เปิดหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวระดับปริญญาตรีขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้แก่บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย นับเป็นสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของผู้อยู่ในอาชีพการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นให้ผู้ศึกษามีความรู้รอบรู้ในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวสู่ความสำเร็จอันสูงสุด สร้างผลประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเองและประเทศชาติ อีกทั้งช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศของเรามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศที่จะนำไปพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

* ปรับจากสถานการณ์ท่องเที่ยว, กลุ่มสารสนเทศด้วยเศรษฐกิจ, ศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ



รูปที่ 1.1 อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ที่มา : www.travel.mthai.com/blog/

การท่องเที่ยวนับเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่จำเป็นสูงสุดกิจกรรมหนึ่งของมนุษย์ที่สมควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทุกคนและรัฐบาล (Tourism is a Basic and Most Desirable Human Activity Deserving the praise and encouragement of all people and all government) (Burkart and Medlik, 1986 : 58) ข้อความดังกล่าวเป็นข้อตกลงจากการประชุม ครั้งที่ 11 ของคณะกรรมการทั่วไปขององค์การสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ใน ค.ศ. 1967 ซึ่งเป็นปีท่องเที่ยวระหว่างชาติ (International Tourist Year) ที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มวลมนุษยชาติในโลกได้เดินทางติดต่อระหว่างกันในฐานะคน ในประเทศและระหว่างประเทศตามอัธยาศัย ก่อให้เกิดมิตรไมตรีสัมพันธ์ภาพที่ดี มีการแลกเปลี่ยนและศึกษาวัฒนธรรมระหว่างกัน นำไปสู่การเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม



บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ (Hospitality Industry) เพราะการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับการผลิต การบริโภค การกระจายผลผลิตด้วยการใช้ระบบการตลาด และการส่งเสริมการจำหน่ายหลากหลายรูปแบบ แต่สินค้าที่เกิดจากอุตสาหกรรมบริการเป็นผลผลิตที่ไม่มีตัวตน (Intangible Product) ไม่สามารถสัมผัสได้ ผลผลิต คือ การบริการ (Service) ซึ่งต้องสนองความต้องการของผู้บริโภคที่มารับบริการ ณ จุดให้บริการเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจมากที่สุด



1. ความหมายของ “การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” (Tourism Industry)

ลอว์สันและบอด โบวี (Lawson & Baud Bovy) ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” ว่า การท่องเที่ยวเป็นเรื่องของนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในเวลาว่างที่มีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเดินทางจากที่หนึ่งที่เป็น **ที่อยู่อาศัย** ไปยังอีกที่หนึ่งที่เป็น **แหล่งท่องเที่ยว**

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 15) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า “การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้นเป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง”

อาร์ ดับเบิลยู แมคอินทอช (R.W. Mc Intosh) ให้ความหมายว่า “การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากความต้องการด้านกายภาพ วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ และสถานะเป็นสิ่งกระตุ้นให้มีการเดินทาง”

คาน โอลเซน และวาร์ (Khan, Olsen and Var, 1993:545) กล่าวว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวหมายถึง หน่วยธุรกิจหรือองค์กรอื่น ๆ ในทางด้านเศรษฐกิจโดยรวม

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ระบุว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยวหมายความว่า อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร โดยมีค่าตอบแทน และหมายความรวมถึง

1. ธุรกิจนำเที่ยว
2. ธุรกิจโรงแรมหรือที่พักของนักท่องเที่ยว
3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม
4. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก
5. ธุรกิจคมนาคมขนส่ง
6. ธุรกิจนันทนาการ การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดงสินค้า งานออกร้าน การโฆษณา เผยแพร่ หรือการดำเนินงานอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว”



2. ความหมายของ “นักท่องเที่ยว” และ “การเดินทางท่องเที่ยว”

ในปี ค.ศ. 1937 องค์การสันนิบาตชาติ (The League of Nations) ได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourist) ไว้ดังนี้

นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง บุคคลซึ่งไปเยี่ยมเยือนประเทศอื่นและพักอาศัยอยู่ในประเทศนั้นไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และให้หมายรวมถึง บุคคลที่โดยสารมากับเรือเดินสมุทร แต่พักอยู่ในสถานที่ของประเทศนั้น ๆ ไม่เกิน 24 ชั่วโมง (Gee, Choy and Makens 1984 : 5)

นอกจากนี้ ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า **การเดินทางเพื่อการประกอบอาชีพ** การสร้างถิ่นที่อยู่อาศัยใหม่และการเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาไมใช่นักท่องเที่ยว ในปี ค.ศ. 1950 องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวโลก (The World Tourism Organization : WTO) ได้ยอมรับความหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของสันนิบาตชาติ แต่ก็ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้นักศึกษาซึ่งได้เดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศจัดอยู่ในประเภทนักท่องเที่ยว (Gee, Choy and Makens 1984 : 5)

การประชุมขององค์การสหประชาชาติ เกี่ยวกับเรื่องการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ. 1963 บัญญัติคำว่า **ผู้มาเยือน (Visitor)** และได้แบ่งผู้มาเยือนออกเป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยว (Tourists) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวและพักอยู่ในประเทศที่มาเที่ยวไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง วัตถุประสงค์ในการเดินทาง เพื่อใช้เวลาว่างในการพักผ่อนท่องเที่ยวในวันหยุด รักษาสุขภาพ การศึกษา การศาสนา การกีฬา การเยี่ยมเยือนญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ และการประชุมสัมมนา

ประเภทที่ 2 นักทัศนาจร (Excursionists) หมายถึง ผู้มาเยือนชั่วคราวที่พำนักร้อยกว่า 24 ชั่วโมงในประเทศซึ่งไปเยี่ยมเยือน (Edgell, 1990 : 6)

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ได้ยอมรับคำจำกัดความของคำว่า นักท่องเที่ยว ตามข้อตกลงของ **องค์การการท่องเที่ยวโลก (The World Tourism Organization : WTO)** ดังได้กล่าวมาแล้วเพื่อสะดวกในการรวบรวมสถิติของนักท่องเที่ยวให้เด่นชัดเจนนยิ่งขึ้น จึงได้จัดลักษณะของนักท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวต้องเดินทางออกจากที่พักด้วยความสมัครใจ
2. การไปท่องเที่ยวต้องเป็นการชั่วคราวและระยะสั้น
3. จุดประสงค์ของการไปเที่ยว เพื่อพักผ่อน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(Davidson, 1997 : 1-2)

องค์การท่องเที่ยวโลกได้ให้คำจำกัดความของ **“นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist)”** หมายความว่า บุคคลที่อาศัยในประเทศและเดินทางจากที่พักของตนเองไปยังสถานที่อื่นภายในประเทศได้พักแรมอยู่ในสถานที่นั้นไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง หรือ 1 คืน มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อธุรกิจ พบปะญาติมิตร และการประชุมสัมมนา (Mill, 1990 : 20)

นักทัศนาจรภายในประเทศ (Domestic Excursionist) หมายถึง บุคคลซึ่งมีลักษณะ เจือปนของการเดินทางเหมือนกับนักท่องเที่ยวภายในประเทศ แต่ไม่ได้พักค้างคืน (Mill, 1990 : 20)



บทที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

7

ความหมายของ “นักท่องเที่ยว” ของประเทศไทย

พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4 ได้ให้คำนิยามคำว่า “**นักท่องเที่ยว**” หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด

ประเทศไทยได้ใช้คำจำกัดความที่ได้กำหนดขึ้นขององค์การท่องเที่ยวโลกเป็นหลักการในการจัดนับสถิติจำนวน “**นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ**” ซึ่งสรุปแล้ว หมายถึง ชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและพำนักอยู่ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน หรือ 24 ชั่วโมง และไม่มากกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเข้ามาเพื่อ

1. มาท่องเที่ยวพักผ่อน มาเยี่ยมญาติหรือเพื่อมาพักผ่อน ฯลฯ
2. มาร่วมประชุมหรือเป็นตัวแทนของสมาคม ผู้แทนของศาสนา นักกีฬา นักแสดง ฯลฯ
3. มาเพื่อติดต่อธุรกิจ แต่ไม่ใช่ทำงานหารายได้
4. มากับเรือเดินสมุทรที่แวะจอด ณ ท่าเรือ แม้ว่าจะแวะน้อยกว่า 1 คืน

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดคำนิยามของ “**นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน**” (Domestic Tourist) ว่า คือ คนไทยหรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางจากจังหวัด ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยปกติของตนไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางอะไรก็ตามที่มิใช่ไปทำงานหารายได้และระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเกี่ยวข้องกับการซื้อ การขาย การสร้างผลผลิต และบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

จากความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) สามารถสรุปได้ว่า เป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ได้แก่

1. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง (Directly Related Businesses) ได้แก่ ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจด้านโรงแรมและที่พัก ธุรกิจภัตตาคาร/ร้านอาหาร และธุรกิจการจัดนำเที่ยว ซึ่งเป็นผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวซื้อการบริการต่าง ๆ โดยตรง



รูปที่ 1.2 ธุรกิจร้านอาหาร

ที่มา : <http://www.eataroi.com>



รูปที่ 1.3 ธุรกิจรถนำเที่ยว

ที่มา : <http://www.patsornchaitour.com>

2. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม (Indirectly Related Businesses) ได้แก่ การผลิตสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าหัตถกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม สถานที่พัก บริการความสะดวกในการพักผ่อน เป็นต้น รวมถึงวัตถุดิบธรรมชาติที่ใช้ในดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความสวยงามตามธรรมชาติ ศิลปกรรม โบราณสถาน ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน



รูปที่ 1.4 การทอผ้า

อุตสาหกรรมครอบครัว



รูปที่ 1.5 หัตถกรรมจักสาน

เกาะเทโพ

ที่มา : <http://www.qsds.go.th/newqssclei/>

ที่มา : <http://www.pantip.com>

นอกจากนี้ อุตสาหกรรมที่ช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือเป็นผู้ผลิตทางอ้อม (Indirect Providers) ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างและการตกแต่งโรงแรม ที่พัก ธุรกิจด้านการเงิน การธนาคาร การประกันภัย การพิมพ์ การโฆษณา เป็นต้น นอกจากนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังส่งผลถึงระบบการผลิตอื่น ๆ อีกมาก เช่น พืชผลด้านการเกษตรที่ใช้ในการจัดทำอาหาร เครื่องดื่ม ไม้ดอก ไม้ประดับ และอุตสาหกรรมพาณิชยกรรมที่ทำให้เกิดผู้ค้าส่งและค้าปลีกในระดับต่าง ๆ จำนวนมาก ดังนั้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงส่งผลดีในด้านเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องแต่ละประเภทจำนวนมาก เช่น การคมนาคม อาหาร ของที่ระลึก ฯลฯ เป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น ก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันอาจมีผลกระทบด้านลบต่อสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม หากมิได้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามไว้ รวมทั้งการทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจากนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้มาดูแลรักษาไว้เพื่อนักท่องเที่ยวในอนาคต การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียที่เกิดขึ้นและก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน



3. ความสำคัญของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย (Limitless Industry) เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวนานาชาติของโลกมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากปี พ.ศ. 2493 นักท่องเที่ยวนานาชาติทั่วโลกมีจำนวนเพียง 25 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2527 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 290 ล้านคน และสถิติการท่องเที่ยวรวมทั่วโลกในปี 2560 จำนวนนักท่องเที่ยวอยู่ที่ 1,184 ล้านคน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าในช่วงเวลาประมาณ 30 ปีเศษที่ผ่านมา มีการท่องเที่ยวทั่วโลกเพิ่มมากขึ้นราว 40% และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 4.0 ภายในปี 2561 หรือประมาณ 1,230 ล้านคน ทั้งยังมีความเป็นไปได้สูงที่จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นเป็น 1,400 ล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2563 เนื่องจากประชากรของโลกจะเพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลา ในขณะที่วิวัฒนาการด้านการขนส่งที่สามารถขนส่งผู้โดยสารได้จำนวนมากขึ้น ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกลง การเดินทางท่องเที่ยวจึงมิได้จำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้สูงเหมือนในอดีต

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อมหรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อประเทศในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ (The Important of Tourism Industry in the Economy) เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวใด ย่อมสนับสนุนให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ตั้งแต่การใช้บริการด้านการขนส่งเพื่อการเดินทาง การโรงแรม การรับประทานอาหาร การซื้อของฝาก ของที่ระลึก และการใช้จ่ายต่าง ๆ ทำให้เกิดการกระจายได้ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนเพื่อสร้างสิ่งก่อสร้าง ท่องถิ่นนั้นจะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ สร้างความเจริญเติบโตเป็นสังคมเมือง เช่น การสร้างธุรกิจโรงแรม การสร้างสนามบิน เป็นต้น ก่อให้เกิดรายได้จากการซื้อขายและบริการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ช่วยให้เกิดงานอาชีพอีกหลายแขนง ทำให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสการเงินไปทุกระดับของสังคมอย่างทั่วถึง สร้างรายได้ให้แก่ประเทศต่าง ๆ อย่างมากมาย ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

2. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างความมั่นคงด้านการเงินของประเทศ (The Tourism Industry Secures the Country's Financial Security) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในเงินตราต่างประเทศ งานซื้อบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นเสมือนการส่งออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ ทำให้เกิดการเพิ่มปริมาณของกระแสการเงินเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศ รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพในเรื่องดุลการชำระเงินได้เป็นอย่างมาก

3. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (The Tourism Industry Contributes to the Development of Infrastructure) เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไปในท้องถิ่นใดที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อย ๆ รัฐบาลและหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร สถานีขนส่งท่าเรือ เป็นต้น โครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ักท่องเที่ยวแล้วยังทำให้ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้รับความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตอีกด้วย

4. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ (The Tourism Industry Promotes and Supports the Industry at the Local and National Level) การที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวใด ย่อมก่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาสินค้า และบริการต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว นอกเหนือจากสถานที่พักผ่อน การขนส่ง แล้วยังมีการส่งเสริมผลผลิตด้านการเกษตร การผลิตอาหารสำเร็จรูปทั้งในครัวเรือนและในอุตสาหกรรมอาหาร มีร้านอาหารตั้งแต่ร้านขนาดเล็ก ๆ ไปจนถึงภัตตาคาร สวนอาหารขนาดใหญ่ ตลอดจนร้านขายกาแฟ น้ำดื่ม ขนม ของขบเคี้ยว มีผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรือขนาดใหญ่ในท้องถิ่นนั้น ๆ รวมถึงบริการสปา เสริมสวย นวดแผนไทย ตลอดจนมีการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพื่อจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว เป็นการสร้างงานอาชีพให้คนในท้องถิ่น และทำให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้นแล้วนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว สร้างความเจริญเติบโตในท้องถิ่นและในภูมิภาค

5. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยส่งเสริมการนำทรัพยากรธรรมชาติและวัสดุเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์ (The Tourism Industry Encourages the Use of Natural Resources and Waste Materials) เช่น การนำเปลือกหอยหินสวย ๆ ตามชายหาดไม้ไผ่มาทำเป็นเครื่องประดับตกแต่งบ้าน หรือมีการนำวัสดุที่เหลือใช้มาทำการผลิตเป็นสินค้าของที่ระลึก เช่น การนำกิ่งไม้แห้งมาประดิษฐ์เป็นของที่ระลึกมีเอกลักษณ์เฉพาะแต่ละชิ้นที่ไม่เหมือนกัน เป็นศิลปะที่ไม่มีรูปแบบ หรือการนำวัสดุที่เหลือใช้ เช่น กระป๋องหรือขวดเครื่องดื่มมาประดิษฐ์เป็นของใช้ เช่น หมวก และภาชนะ เป็นต้น ของที่ระลึกเป็นงานประดิษฐ์ด้วยมือ (Hand-made) การจักสานไม้ไผ่ ย่านลิเภา ผักตบชวา ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นนำมาทำเป็นของใช้ของที่ระลึกต่าง ๆ กลายเป็นชิ้นงานที่มีคุณค่า เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว เป็นการส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมในครัวเรือนเป็นอาชีพเสริม โดยใช้เวลารว่างจากงานประจำ ทำให้ประชากรในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น ครอบครัวมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทั้งยังช่วยรักษาสภาพแวดล้อมให้เกิดความสมดุล เป็นการพัฒนาฝีมือแรงงานและภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย



รูปที่ 1.6 เครื่องจักสานจาก
ผักตบชวา otop จังหวัดสุโขทัย

ที่มา : <http://www.otoptoday.com>



รูปที่ 1.7 เครื่องจักสานจากไม้ไผ่

ที่มา : <http://www.machinery2014.blogspot.com>

6. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรให้สูงขึ้น (The Tourism Industry Increases the Quality of Life of Population) ในระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2533 การเดินทางท่องเที่ยวของโลกขยายตัวจาก 169 ล้านคน เป็น 430 ล้านคน ปริมาณการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง 169 เปอร์เซ็นต์ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจาก \$18 ล้านเหรียญสหรัฐเป็น \$250 ล้านเหรียญสหรัฐ

ส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้น องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (World Tourism Organization) รายงานสถิติการท่องเที่ยวจากทั่วโลกประจำปี 2016 - 2017 (พ.ศ. 2558 - 2559) พบว่าไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวจากชาวต่างชาติได้มากที่สุดเป็นประวัติการณ์ถึง 1.65 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงปี 2015 (พ.ศ. 2557) ถึง 16.9% ซึ่งมากเป็นอันดับ 3 ของโลก โดยประเทศที่ทำรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดในโลก 10 อันดับแรกในปี 2016 - 2017 ได้แก่

1. สหรัฐอเมริกา (205.9 Billion US\$)
2. สเปน (60.3 Billion US\$)
3. ไทย (49.9 Billion US\$)
4. จีน (44.4 Billion US\$)
5. ฝรั่งเศส (42.5 Billion US\$)
6. อิตาลี (40.2 Billion US\$)
7. สหราชอาณาจักร (39.6 Billion US\$)
8. เยอรมนี (37.4 Billion US\$)
9. ฮองกง (32.9 Billion US\$)
10. ออสเตรเลีย (32.4 Billion US\$)